

de dage til at få begivenhederne i USA lidt på afstand, og samtidig få lejlighed til at tænke lidt på det, der venter. Det er ikke helt forkert, når mange tidligere stipendiater har sagt, at det er sværere at indordne sig hjemme end i USA.

Trods den helt øjensynlige økonomiske fordel, der er ved at sende stipendiaterne over Atlanterhavet med fly, håber jeg, at der endnu vil gå mange år, hvor AFS'ere kan få udbytte af en dejlig sejltur.

Hilsen fra jeres chaperone Ivar Schacke, '58

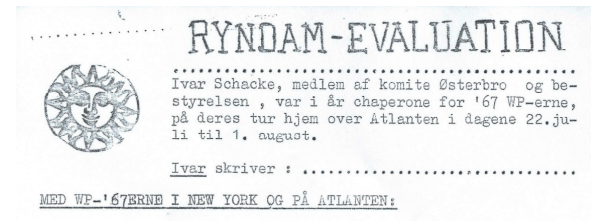
Det var med blandede følelser de mange danske AFSere i 1967 kom ombord på Ryndam. Der var glæde ved at se hinanden, og forventning til hjemkomsten, men de fleste var dog mest optaget af, hvordan de skulle tilbringe tiden sammen på skibet.

Som chaperone skulle jeg dels sikre, at alt gik godt ombord, dels snakke om den kommende oplevelse ved at komme hjem. Jeg fortalte om min egen oplevelse ved gensynet med mine forældre og de problemer, der kan opstå, når man efter et år på egne ben, med personlighedsudvikling, nye erfaringer og ideer skal til at indordne sig efter tidligere tider. Det gav faktisk anledning til nogen snak den gang, men jeg ved ikke, hvordan den faktiske hjemkomst for den enkelte forløb. Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Nu er der så gået 50 år, og man kan reflektere over, hvad AFS-opholdet har betydet for ens liv. Er den enkelte 67er blevet mere verdensborger end dansker? Er eller har den enkeltes løbebane været influeret af opholdet i USA? Er kontakten til USA familien opretholdt eller ikke og hvorfor? Er det daglige liv præget af den åbenhed, vi som AFSere oplevede? Ja, der er meget, man kan tænke over på 50-årsdagen.

Fra min side skal lyde en varm lykønskning med jubilæet! 1967 var en kæmpe oplevelse for alle, der tog del, og 2017 håber jeg bringer lykkelige genkaldelser af AFS-oplevelsen 1967. – Velkommen til fest for 67erne!

Ivar Schacke, som nu bor i Mexico. schackes@hotmail.com

Redigeret af klaus@faartoft.dk

Ryndam-evaluation 1967

Fra Komite Østerbros medlemsblad 'Omicon', september 1967

Af Ivar Schacke '58.

Medlem af komite Østerbro og bestyrelsen, var tidligere i år chaperone for '67 WP-erne, på deres tur hjem over Atlanten i dagene 22. juli – 1. august.

En uge tilbragte jeg på AFS-kontoret i New York med forberedende arbejde til Midway og hjemrejsen. Man havde i år for første gang diskussionsmøder med chaperonerne om andre emner end hjemrejsen, nemlig udvælgelses-proceduren for WP, arbejdet med AA-programmerne (Americans Abroad), samt arbejdet i de 4 "divisions" som tager sig af WP-stipendiaterne i USA. Jeg skal ikke uddybe dette nærmere, men blot bemærke, at det gav et stort udbytte og gav megen inspiration at møde de personer, der til daglig leder de mange specialafdelinger i AFS/NY.

Midway var i New York-området med stipendiaterne indkvarteret i New Jersey, New York, og Connecticut. Hver dag i 4 dage kørte en bus med personale fra AFS-kontoret til et af de 4 områder for at interviewe og ved den lejlighed mødte chaperonerne for første gang deres landsmænd. Mit møde hver dag med en ny dansk gruppe formede sig lidt i denne retning: Da alle var kommet til det anviste klasseværelse, begyndte jeg med at sige: God dag! Mit navn er Og længere nåede jeg ikke, før en højlydt latter bredte sig, fordi jeg sagde noget på et så håbløst sprog som det danske. Med enkelte undtagelser kunne de fleste kun vanskeligt udtrykke sig på dansk, og jeg var lidt bekymret over hvordan det skulle gå med det sproglige; men det vil jeg erkende: Efter 10 dage på Atlanterhavet var det en undtagelse at høre engelsk blandt de danske og de fleste kunne udtrykke sig så godt som uden brug af engelske vendinger.

Selve Midway-dagen blev afholdt i Kingsbridge Armory i Bronx, en kæmpe-

hal, der let rummede de 3.000 stipendiater. Ærestaleren var i år borgmester Lindsay fra New York. Jeg havde ventet mig meget af ham og blev desværre dybt skuffet. Man var fristet til at tro, at han aldrig havde hørt om AFS's formål og virke, idet han blot nærmest gav os en pop fremstilling af New Yorks fortræffeligheder.

Så meget mere inspirerende var såvel Mr. Howe's som George Edgell's taler. Jeg vil også nævne det talent show, der blev afholdt som sidste punkt på dagens program. Det var en sjælden oplevelse at se og høre et så rent ud sagt fabelagtigt program. Det var i sandhed talenter, der optrådte.

Lørdag den 22. juli ankom bus efter bus til kajen, hvor "Ryndam" ventede sine godt 900 passagerer. Smil, tårer og sang blandede sig da vi gled fra kaj og sejlede ned ad Hudson. På det tidspunkt var der flere der ytrede ønske om at flyve hjem.

Det var et hårdt program, der blev budt såvel stipendiater som chaperoner de 10 dage, turen varede, hvis man da ville nå at følge med i de fleste af de mange begivenheder, der fandt sted. Det var umuligt at opleve det hele, da der på visse tidspunkter var både 2, 3 eller 4 sammenfaldende programpunkter, og flere klagede da også over dette.

Formiddagene var stort set forbeholdt møder for de enkelte lande, og for den danske gruppe en time eller to hver dag. De emner, vi diskuterede, var følgende:

1. **DANSK AFS.** I den anledning havde alle fået udleveret et sæt vedtægter. Det var ret forbløffende, så meget der blev spurgt om, og selv om jeg føler mig nogenlunde velorienteret om det emne, var der naturligvis enkelte spørgsmål, jeg ikke kunne besvare.
2. **Omstillingen til den danske familie og skole.** Fra min periode som formand for komite Østerbro har jeg erfaring for, hvor vigtigt det er at gennemdrøfte dette emne, og det var mit indtryk, at de fleste kom til at forstå problemstillingen, eller i hvert fald forstår den nu.

3. **Den politiske udvikling i Danmark i det forløbne år.** Det var et emne, der fra flere sider blev ytret ønske om at få belyst. Jeg brugte en del tid til at få gennemarbejdet en disposition og koncentrerede mig om de helt store begivenheder, som valget, indførelse af moms og den bebudede omlægning af skattesystemet. Den, der til næste år skal hente vore stipendiater hjem, bør nok forberede dette emne bedre.
4. **Komitearbejdet.** Her blev særlig omtalt de områder, hvor arbejdet i særlig grad afhænger af '67-erne.
5. **Er AFS'eren for ung?** Med sidste nummer af AFSÆT som udgangspunkt kom der en til tider meget livlig diskussion om det forslag, som Frederik Bruhn Petersen havde fremsat ved generalforsamlingen. Udfaldet af diskussionen vil blive bragt i næste nummer af AFSÆT.
6. **Danmark-Færøerne og Danmark-Grønland.** '67-erne tæller bl. a. 2 færinger og en grønlander, og efter indledning fra vore landsmænd mod nord kom det til en særdeles udbytterig diskussion, og jeg tror, vi syd-danske lærte noget nyt.

Herudover havde vi et møde uden emne, hvor en mængde tanker og ideer blev fremført og belyst.

Det øvrige program på skibet skal jeg ikke omtale nærmere, da det vel stort set minder om tidligere års sejlads.

Det kan jo ikke undgås, at man sammenligner hele turen med sin egen gode gamle årgang men det faldt ikke ud til dens fordel. Det var mit absolutte indtryk, at "Ryndam" 1967 hjembragte en årgang af bedre kvalitet, end hvad der var tilfældet for 9 år siden. En fulgyldig sammenligning kan dog først drages om nogle få år. Jeg håber '67-erne til den tid vil leve op til det indtryk, de søgte at skabe på skibet.

Da vi rullede op gennem Tyskland var der flere, der trods en iøjnefaldende træthed efter en lang og anstrengende dag fortalte, at de nu indså værdien af de 10 dage på Atlanten. Personligt er jeg ikke i tvivl om betydningen af